



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **MEANDRY PLOUČNICE, z. s.**, IČO 22671374
sídlem Nádražní 18, 471 24 Mimoň
zastoupen advokátem Mgr. Kateřinou Sigmundovou
sídlem Jiráskova 614/11, 470 01 Česká Lípa

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 23. 1. 2025, čj. MZP/2025/230/40, sp. zn. ZN/MZP/2024/230/117

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

1. Agentura ochrany přírody a krajiny, regionální pracoviště Správa chráněné krajinné oblasti Kokořínsko – Máchův kraj (dále jen „správa CHKO“) uložila žalobci pokutu 10 tisíc Kč za přestupek, kterého se dopustil tím, že bez povolení zničil vitální dřevinu rostoucí mimo

les, vrbu bílou (*Salix alba*). Žalobce s tím nesouhlasí, neboť má za to, že nechal ze svého pozemku odstranit starý pařez obrostlý křovím.

2. Pro věc je podstatné, zda správa CHKO mohla při posuzování životaschopnosti vrby využít jako podklad pro rozhodnutí fotodokumentaci připojenou k zápisům z předchozích místních a kontrolních šetření na žalobcově pozemku, nebo zda měla usnesením rozhodnout o jejím zajištění jako důkazu podle § 138 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.

2. Průběh řízení a obsah správního spisu

3. Dne 25. 10. 2023 provedla správa CHKO místní šetření na žalobcově pozemku parc. č. 218/1 v k. ú. Brenná. V zápisu z tohoto místního šetření je uvedeno, že na místě správa CHKO zjistila, že byla odstraněna celá dřevina (kmen, koruna i kořeny) rostoucí mimo les druhu vrba bílá, která byla na místě v minulosti několikrát zdokumentována při jiných kontrolních šetřeních. Odstraněná dřevina podle starší fotodokumentace dosahovala výšky cca 2,5 m s obvodem kmene ve výčetní výšce větším než 80 cm. Ještě dne 3. 10. 2023 přitom vykazovala vrba dobrou vitalitu a zdravotní stav. Z panoramatických snímků z roku 2017 na Mapy.cz správa CHKO dále zjistila, že vrba nebyla vždy v hlavaté formě, ale jednalo se o cca 10 až 15 m vysoký strom. Na pozemku byl rovněž nalezen kmen pocházející z odstraněné vrby, jehož výmladky nebyly suché ani odumřelé. Výška kmene a koruny dosahovala 1,5 m, změřitelná část obvodu kmene byla 3 m. K zápisu z místního šetření jsou ve spise přiloženy fotografie, které zachycují místo po odstraněné vrbě, vykopaný kmen a starší fotografie vrby pořízené při kontrolách dne 13. 7. 2023 a 6. 9. 2023.
4. Správa CHKO následně zaslala žalobci výzvu k podání vysvětlení, v níž jej požádala o doplnění informace, kdy došlo k odstranění vrby a zda bylo odstranění povoleno. Žalobce v reakci na výzvu uvedl, že začátkem 43. kalendářního týdne odstranil a odvezl mnoho let starý pařez obrostlý křovím. Předtím v této věci kontaktoval místní odbor výstavby, který mu sdělil, že se nejedná o dřevinu, jejíž odstranění by podléhalo povolení ke kácení. Dále uvedl, že pařez zachycený na fotografiích pořízených při místním šetření náleží k jinému stromu, který byl vyvrácen po loňské zimě, o čemž žalobce správu CHKO informoval.
5. Dne 1. 12. 2023 doručila správa CHKO žalobci oznámení o zahájení řízení o přestupku poškození nebo zničení dřeviny rostoucí mimo les bez povolení podle § 88 odst. 1 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Tohoto přestupku se měl žalobce dopustit tím, že ve dnech 23. 10. až 29. 10. 2023 zničil na území CHKO Kokořínsko – Máchův kraj vitální dřevinu popsanou výše. Porušil tak § 7 a 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, podle nichž jsou dřeviny chráněny před poškozováním a ničením a k jejich kácení je třeba povolení orgánu ochrany přírody.
6. Žalobce v reakci na oznámení o zahájení přestupkového řízení zopakoval, že se před odstraněním pařezu dotazoval na místním odboru výstavby, kde mu bylo sděleno, že k jeho odstranění nepotřebuje žádné povolení. Uvedl, že pařez odstranili a odvezli zaměstnanci společnosti HYDROBUD s. r. o.
7. Správa CHKO následně vyslechla stavbyvedoucího ze společnosti HYDROBUD s. r. o., který potvrdil, že byl žalobcem požádán, aby pařez vyndali a odklidili. Může to doložit fakturou za dřevní hmotu, kterou odevzdali do kompostárny. Datem odstranění pařezu si nebyl jist, ale potvrdil, že to bylo ve dnech 23. 10. až 29. 10. 2023. Uvedl, že na pařezu nebyly v době jeho odstranění známky zelených větví.

8. Rozhodnutím z března 2024 uložila správa CHKO žalobci za výše vymezený přestupek pokutu 10 tisíc Kč. K žalobcovu odvolání žalovaný toto rozhodnutí zrušil, neboť dospěl k závěru, že správa CHKO dostatečně neprokázala životaschopnost odstraněné vrby.
9. Správa CHKO následně zaslala žalobci oznámení, v němž ho informovala, že do spisu zařadila podklady v podobě důkazních prostředků (listin), které jsou jí známy z předchozí úřední činnosti. Konkrétně se jednalo o:
 - Zápis a fotodokumentaci z místního šetření provedeného 13. 7. 2023
 - Protokol o kontrole provedené 16. 8. 2023
 - Zápis a fotodokumentaci z kontrolního šetření provedeného 3. 10. 2023
 - Zápis a fotodokumentaci z místního šetření provedeného 25. 10. 2023
10. Rozhodnutím z listopadu 2024 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) správa CHKO žalobci za zničení vrby opětovně uložila pokutu 10 tisíc Kč. Žalobce se proti rozhodnutí znovu odvolal z důvodů, které se převážně shodují s obsahem žaloby.
11. Napadeným rozhodnutím žalovaný žalobcovu odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí správy CHKO.

3. Obsah žaloby

12. Žalobce namítá, že rozhodnutí o přestupku správa CHKO opřela o důkazy – zápisy z místních šetření, které získala před zahájením přestupkového řízení. Takové důkazy lze přitom v řízení použít pouze tehdy, jsou-li řádně zajištěny podle § 138 správního řádu. Správa CHKO však podle tohoto ustanovení nepostupovala, neboť o zajištění důkazů nevydala usnesení, které měla žalobci oznámit, a v němž měla uvést, proč se domnívá, že ve věci hrozilo nebezpečí z prodlení. Zápisy, z nichž správa CHKO vycházela, totiž pochází z místních šetření provedených před zahájením přestupkového řízení. Ze zápisů z místních šetření, z protokolu o kontrole ani ze zápisu z kontrolního šetření proto nemohla vycházet.
13. Zákonost provedení místního šetření nelze podle žalobce zhojit informováním účastníka o doplnění důkazních prostředků. Nesprávnou je i úvaha žalovaného, že vznik listin před zahájením řízení nemá na posouzení věci žádný vliv. Žalobce souhlasí s žalovaným, že zápis z místního šetření z 25. 10. 2023 je podkladem pro zahájení řízení, nelze s ním však zacházet jako s důkazem, tj. nelze z něj vyvozovat žádná skutková zjištění. Stejně tak nelze vycházet ani z protokolu o kontrole. Zápis z kontrolního šetření pak nezachycuje žádný z úkonů, který by předvídal zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád). Ten nezná ani pojem kontrolní šetření ani pojem terénní šetření. Na tento zápis je proto třeba hledět podle jeho obsahu opět jako na zápis z ohledání na místě. Ohledání na místě provedené před zahájením řízení přitom musí být provedeno postupem podle § 138 správního řádu.
14. Dále žalobce namítá, že při posouzení životaschopnosti vrby žalovaný ani správa CHKO nevypořádali jeho námitku, že nebylo prokázáno, že vytržený kmen zachycený na fotografiích z 25. 10. 2023 je kmenem odstraněné vrby.
15. Žalobce z těchto důvodů navrhuje, aby soud zrušil napadené i prvostupňové rozhodnutí a přiznal mu právo na náhradu nákladů řízení.

4. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný ve svém vyjádření připomněl, že správa CHKO zaslala v přestupkovém řízení žalobci oznámení o doplnění důkazů do spisu – zápisů z místních šetření, zápisu

z kontrolního šetření a protokolu o kontrole. Podle žalovaného tyto listiny nemusí splňovat náležitosti podle § 138 správního řádu, neboť byly po zahájení řízení řádně vloženy do spisu a žalobce byl o jejich vložení informován v souladu s § 51 odst. 2 správního řádu. Skutečnost, že tyto listiny vznikly před zahájením řízení, nemá žádný vliv. Byly totiž získány nezávisle na probíhajícím řízení v rámci kontrolních šetření a jedná se o listinné důkazy o stavu dřeviny před spácháním přestupku.

17. Nad rámce uvedeného žalovaný odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) čj. 9 As 73/2011-136, z něž podle něj vyplývá, že správní orgán nemusí vyrozumívat účastníky o provádění důkazů mimo ústní jednání podle § 51 odst. 2 správního řádu, pokud se pouze zabývá jinými podklady pro vydání rozhodnutí, např. úředními záznamy, protokoly o kontrole atd.
18. Žalovaný má za prokázané, že žalobce odstranil životaschopnou vrbu. Na fotografiích založených ve správním spise je zachycena vrba s viditelným zeleným olistěním a výmladky. Žalobce sám uvedl, že vytrhl vrbu ze země mezi dny 23. 10. až 29. 10. Z toho vyplývá, že musel vykopat živého jedince, neboť ke zničení vrby došlo pár dní po pořízení poslední fotografie zachycující její životaschopnost. Žalobce zničením živé dřeviny spáchal uvedený přestupek.
19. Žalovaný proto považuje podanou žalobu za nedůvodnou a navrhuje, aby ji soud zamítl.

5. Posouzení věci soudem

20. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž účastníci konkludentně souhlasili [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.)]. Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, jenž tu byl v době rozhodnutí žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
21. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
22. Žaloba není důvodná.
23. Podstatou žalobcových námitek je otázka, zda správa CHKO mohla při posouzení životaschopnosti vrby vycházet z fotodokumentace připojené k zápisům z místních a kontrolních šetření provedených před zahájením přestupkového řízení jako z podkladů pro rozhodnutí, nebo zda měla usnesením rozhodnout o jejich zajištění jako důkazů podle § 138 správního řádu.
24. Podle § 50 odst. 1 správního řádu *podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.*
25. Podle § 138 odst. 1 správního řádu *před zahájením řízení lze z moci úřední nebo na požádání toho, kdo by byl účastníkem, zajistit důkaz, je-li důvodná obava, že později jej nebude možno provést vůbec nebo jen s velkými obtížemi, a jestliže lze důvodně předpokládat, že provedení tohoto důkazu může podstatně ovlivnit řešení otázky, která bude předmětem rozhodování. O zajištění důkazu vydá správní orgán usnesení, které se oznamuje osobám, jichž se přímo dotýká. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, lze usnesení oznámit i dodatečně s výjimkou oznámení osobám, které musí při provádění úkonu poskytnout osobní součinnost.*

26. Smyslem institutu zajištění důkazů je zabránit tomu, aby došlo ke znehodnocení důkazu, který by měl být proveden v rámci dokazování v řízení ve věci samé, neboť existuje důvodná obava, že jej v následně zahájeném řízení nebude možné provést vůbec nebo jen s velkými obtížemi. Například je třeba prostřednictvím místního ohledání zachytit situaci na určitém místě, nejčastěji stav nemovitosti, je-li důvodná obava, že by mohlo dojít k její demolicí. Místním ohledáním lze zajistit i situaci v místě spáchání přestupku, hrozí-li, že v důsledku klimatických či jiných změn dojde později k zániku stop (srov. obdobně Jirsa, J. a kol.: *Občanský soudní řád, 1. část: Soudcovský komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2023. Komentář k § 78, který obsahuje obdobnou úpravu pro občanské soudní řízení).
27. Čerpá-li správní orgán v řízení z poznatků, které v minulosti zjistil v jiných řízeních, není na místě aplikovat institut zajištění důkazů. Správní orgán nemusí ve vztahu k jakékoli skutečnosti, o níž se dozvěděl před zahájením řízení v rámci svojí úřední činnosti, rozhodovat o jejím zajištění jako důkazu podle § 138 správního řádu. Správní orgán totiž zcela logicky nemůže vědět, zda skutečnosti, které zjistil v určitém řízení, nebudou eventuálně využitelné i v jeho další úřední činnosti. Institut zajištění důkazů zjevně nemá a ani nemůže sloužit k tomu, aby správní orgán mohl jaksi *pro futuro* zajišťovat důkazy pro případná budoucí řízení. To by bylo navíc proti smyslu § 50 odst. 1 správního řádu, který stanoví, že podklady pro vydání rozhodnutí mohou být vedle důkazů mj. i skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti nebo podklady od jiných správních orgánů.
28. Skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti představují poznatky, které správní orgán získal při výkonu své působnosti. Zpravidla budou vycházet z činnosti úředních osob od osob, vůči nimž je vykonávána veřejná správa, či od jiných orgánů veřejné moci. Úředními skutečnostmi tak jsou mj. poznatky známé správnímu orgánu z předchozích správních řízení či z provedených kontrol (srov. Kopecký, M., Staša, J. a kol.: *Správní řád. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2022, § 50 k odst. 1, Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: *Správní řád. Komentář*. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, str. 372, nebo Potěšil, L., Hejč., D., Rigel, F. a Marek, D.: *Správní řád. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, str. 300). Platí přitom, že správní orgán musí uvést, ze které jeho konkrétní úřední činnosti či postupu jsou mu úřední skutečnosti známy (bod 25 rozsudku NSS z 12. 4. 2011, čj. 1 As 33/2011-58, č. 2312/2011 Sb. NSS).
29. Stručně shrnuto, institut zajištění důkazů slouží výhradně k ochraně důkazů, u nichž hrozí, že je v následném řízení nebude možné provést vůbec nebo jen s obtížemi. Není určen k preventivnímu shromažďování informací pro neurčitá budoucí řízení. Pokud správní orgán čerpá ze skutečností, které zjistil v rámci své úřední činnosti (např. v jiných řízeních nebo při kontrolách), není třeba tyto skutečnosti zajišťovat jako důkazy podle § 138 správního řádu. Postačí, že správní orgán uvede, z jaké konkrétní činnosti tyto poznatky pocházejí.
30. Soud se proto dále zabýval tím, zda poznatky, které správa CHKO získala z fotodokumentace přiložené k zápisům z místních šetření, k zápisu z kontrolního šetření a k protokolu o kontrole, představují skutečnosti úředně známé, anebo zda se jedná o důkazy, které správa CHKO zajistila před zahájením přestupkového řízení.
31. Předně je třeba uvést, že zápisy z místních šetření ani protokoly o kontrole se nepovažují za listinné důkazy, kterými by se provádělo dokazování v pravém slova smyslu (Kopecký, M., Staša, J. a kol.: *Správní řád. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2022, § 53). Tyto dokumenty mají zpravidla povahu písemných podkladů od jiných správních orgánů nebo právě skutečností známých správnímu orgánu z jeho vlastní úřední činnosti (bod 28 výše).

32. Podle zápisu z místního šetření konaného **13. 7. 2023** správa CHKO provedla toto místní šetření v rámci v té době probíhajícího správního řízení o žalobcově žádosti o udělení výjimky ze zákazu vjezdu a setrvání obytného přívěsu na jeho pozemek. Jedna z fotografií, které jsou k zápisu přiloženy zachycuje tehdejší stav odstraněné vrby, která je na fotografii zeleně olistěna.
33. Vrba se zeleným olistěním zachycuje i další fotografie, která byla pořízena v rámci kontroly, kterou správa CHKO provedla **16. 8. 2023** nezávisle na přestupkovém řízení. Předmětem této kontroly bylo možné porušení zákazu táboření a rozdělávání ohně na území CHKO mimo vyhrazená místa a porušení zákazu vjíždění a setrvání motorových vozidel s obytnými přívěsy.
34. Obdobně posoudil soud i skutečnosti zjištěné správou CHKO při kontrolním (terénním) šetření provedeném **3. 10. 2023**. Ze zápisu vyplývá, že v rámci tohoto šetření správa CHKO v návaznosti na předchozí kontrolu ověřovala, zda žalobce po vodácké sezóně ze svých pozemků odstranil či vyměnil informační cedule a zda přemístil ohniště. I toto šetření správa CHKO provedla nezávisle na nyní posuzovaném přestupkovém řízení v rámci jiného úředního postupu.
35. Všechny fotografie, které zachycují odstraněnou vrba s bohatým zeleným olistěním, tedy byly pořízeny nezávisle na probíhajícím přestupkovém řízení v rámci jiných správních řízení a kontrolních úkonů, které správa CHKO se žalobcem vedla. Správa CHKO proto nepochybila, pokud z těchto fotografií vycházela při posouzení životaschopnosti vrby jako z podkladů pro vydání rozhodnutí, byť je v průběhu řízení nepřesně označila jako listinné důkazy. Tyto skutečnosti jí byly známy z její předchozí úřední činnosti. Správa CHKO přitom v souladu s judikaturou uvedla, z jaké konkrétní úřední činnosti jsou jí tyto skutečnosti známy, a o jejich založení do spisu žalobce řádně vyrozuměla.
36. Ve vztahu k zápisu z místního šetření z 13. 7. 2023, protokolu o kontrole z 16. 8. 2023 a zápisu z kontrolního šetření z 3. 10. 2023 a k nim přiložené fotodokumentaci proto žalobcovy námitky nejsou důvodné.
37. Naproti tomu místní šetření, které správa CHKO provedla na žalobcově pozemku **25. 10. 2023**, mělo přímou souvislost s následně zahájeným přestupkovým řízením. Při tomto šetření totiž správa CHKO zjistila, že z pozemku byl odstraněna vrba, načež na základě tohoto zjištění zahájila k 1. 12. 2023 přestupkové řízení. Místní šetření tedy bylo úkonem provedeným před zahájením přestupkového řízení a sloužilo jako podklad pro zahájení řízení. V rámci místního šetření však správa CHKO rovněž pořídila fotografie místa, z něž byla vrba odstraněna, a fotografie kmene, který byl podle správy CHKO kmenem odstraněné vrby. Z těchto zjištění pak správa CHKO v přestupkovém řízení vycházela.
38. Z judikatury správních soudů však vyplývá, že hodlala-li správa CHKO tato zjištění učiněná při místním šetření provedeném před zahájením řízení použít jako důkazy ve správním řízení, bylo její povinností postupovat podle § 138 správního řádu o zajištění důkazu. Dopad ustanovení § 54 správního řádu na takový případ totiž nevylučuje ani okolnost, že správní orgán prováděl místní šetření v rámci postupu před zahájením řízení. Mají-li být zjištění učiněná při takovém úkonu použita jako důkaz ve správním řízení, musí být podmínky tohoto ustanovení dodrženy i v případě, je-li prováděn ještě před zahájením řízení (rozsudky zdejšího soudu z 15. 4. 2013, čj. 10 A 279/2011-45, z 26. 5. 2021, čj. 15 A 73/2019-51, bod 44, z 25. 8. 2021, čj. 11 A 93/2019-50, bod 38, a z 9. 11. 2022, čj. 14 A 14/2021-39 a 14 A 15/2021-40, bod 35).

39. Soud proto přisvědčil žalobcově námitce, že správa CHKO pochybila, pokud v přestupkovém řízení vycházela ze zjištění, která učinila při místním šetření konaném 25. 10. 2023 tedy bezprostředně před zahájením přestupkového řízení, aniž by tato zjištění (fotografie místa, kde se nacházela vrba, a fotografie kmene) zajistila jako důkazy podle § 138 správního řádu.
40. Ne každé pochybení správního orgánu má však vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Pokud se pochybení nijak neprojevalo v hmotných subjektivních právech účastníka, není důvod napadené rozhodnutí zrušit. Tento závěr dlouhodobě zastává judikatura (např. rozsudky NSS z 24. 8. 2016, čj. 1 As 80/2016-30, č. 3466/2016 Sb. NSS, bod 23, a z 7. 1. 2021, čj. 7 Afs 149/2020-33, bod 31 a judikatura tam citovaná), a to i ve vztahu k nezákonným důkazům (rozsudek NSS z 2. 8. 2013, čj. 4 As 28/2013-24, č. 2938/2014 Sb. NSS). Od 1. 1. 2024 je navíc tento závěr též explicitně vtělen do zákona (§ 75 odst. 3 s. ř. s.).
41. Soud má za to, že právě o takové pochybení se v žalobcově případě jedná. Správa CHKO totiž již na základě (zákonně opatřených) důkazů z předchozích místních šetření a kontrol prokázala, že odstraněná vrba byla živým jedincem (srov. obdobné úvahy např. v nedávném rozsudku NSS z 16. 7. 2025, čj. 8 As 186/2024-40, bod 25 a násl.). Snímky pořízené při místních šetřeních a kontrolách zachycují vrbu ve dnech 13. 7. 2023, 16. 8. 2023 a 3. 10. 2023 s jasně viditelným zeleným olistěním a hustou výmladkovou korunou. Soud má proto ve shodě se správními orgány za prokázané, že z místa byl vykopán živý jedinec vrby bílé. Ke zničení vrby totiž došlo nedlouho (zhruba tři týdny) po pořízení poslední fotografie, na níž vrba vykazuje jasné známky životaschopnosti. Tento závěr nezpochybnila ani výpověď stavbyvedoucího ze společnosti HYDROBUD s. r. o., který uvedl, že na kmeni v době jeho odstranění nebyly zelené větve. Absence zelených větví však byla podle správy CHKO dána chladnějším říjnovým počasím, které vedlo k opadu listů. Stavbyvedoucímu se tak vrba mohla jevit bez známek zelených větví, přestože stále byla živým jedincem. Tento závěr považuje soud za zcela logický a ani žalobce jej nezpochybnil.
42. První žalobní bod proto není důvodný.
43. Důvodná není ani žalobcová námitka, že se správní orgány nevypořádaly s jeho argumentací, že nebylo prokázáno, že vytržený kmen, který správa CHKO objevila při místním šetření na pozemku, byl kmenem odstraněné vrby.
44. Správa CHKO se této námitce věnovala na str. 6 prvostupňového rozhodnutí, kde uvedla, že není relevantní, zda se jedná o totožnou dřevinu. S tímto závěrem soud souhlasí. Podstatné je, že žalobce sám přiznal, že nechal vrbu odstranit, což potvrdil i vyslechnutý stavbyvedoucí. Mezi účastníky řízení tedy nebylo sporu o tom, že k odstranění dřeviny došlo. Za této situace není rozhodné, zda byl kmen následně odvezen do kompostárny, či ponechán v blízkém výkopu. Žalobce svým jednáním naplnil znaky přestupku podle § 88 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny, neboť bez povolení zničil dřevinu rostoucí mimo les. Ani druhý žalobní bod proto není důvodný.

6. Závěr a náklady řízení

45. Žaloba není důvodná, proto ji soud výrokem I. zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
46. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovanému, který byl ve věci plně úspěšný, jejich náhradu nepřiznal. Nevznikly mu totiž žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. července 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu